

W NUMERZE:

Twardzi	1
Duch Bieruta...	2
Parafialny Zespół Caritas	3
Wydarzenia miesiąca	4
Etyka nieetyczna	5
Przystanąć w drodze	6
Prawo Kościoła...	6
Kącik dla dzieci	7
O istocie wychowania..	8

Redaktor: Jan Gąsiorowski
 TELEFON: 513 178 094
 E-MAIL:
 gazetka-jadwisla@wp.pl

Czasopismo parafii św. Jadwigi Śląskiej w Poznaniu

Twardzi...

Jest taki człowiek o swojsko brzmiącym nazwisku Hartman. Jan Hartman.

Jest też Erich Hartmann. Brzmi to już nieco obco. Prawda. Jeszcze to n, podwójne, pojedyncze...

Panów jednak łączy jedna wspólna cecha: są twardzi. Każdy na swój sposób. Dosłownie tłumacząc z języka niemieckiego: Hartmann – twardy człowiek (także: nieugięty).

Erich był Niemcem, Jan jest Żydem i obywatelem polskim. Tu ciekawostka. Edytor tekstu poprawia „ż” na dużą literę, ale „p” już nie. Nie wierzyście? Sprawdźcie?

Erich to najlepszy pilot myśliwski II Wojny Światowej. 352 potwierdzone zestrzelenia. Nigdy nie był ranny, nigdy nie dostał się do niewoli (przepraszam: Amerykanie wydali go Rosjanom po wojnie). Wytrwał 10 lat w niewoli rosyjskiej. Nie zdradził nikogo. Przeżył. Pisywał do żony każdego dnia z frontu... I taki model człowieka nieugiętego w swej postawie zabrał ze sobą do grobu w 1993 roku.

Jan syn człowieka, którego ominął holokaust bo został wychrzczony na katolika (choć niewierzący). Jak sam napisze o sobie: „Całe życie jestem podróbką i atrapą: wybitnego filozofa, dobrego eseisty, Żyda i czegoś tam jeszcze”. To z kolei nie przeszkadza być wojującym ateistą.

Okazuje się bowiem, że katolicy prześladowają ateistów. Ci ostatni czują duży dyskomfort w katolickiej większości.... Jan nie lubi kleru, konsekwentnie się nad nim pastwiąc. Jest też odważny (pewnie w swej głupocie) zastanawiając się publicznie nad sensownością kazirodztwa.

To samo nazwisko, a inne losy i inny świat... Kto pozostaje w pamięci? Bohater czy bluźnierca (tu: człowiek obalający „tabu” będące dla wielu ludzi świętością).

Pewnie doskonała erudycja, gruntowne wykształcenie oraz niewątpliwy talent wynikający wprost ze znakomitego pochodzenia to nie dość by Jan Hartman potrafił uszanować nienarodzone życie (czasem powiada nie da się pogodzić życia matki i życia...???) Kogo? Jakiego człowieka można zabić, a jakiego nie? Filozoficzne pytanie dla dobrego filozofa z dobrym pochodzeniem). To, że Bóg w życiu wielu ludzi jest ważny (to znaczy, że się modlą i chcą poprawiać swe życie) spędza sen z powiek ateistów – po prostu niegodziwie! Takiej wiedzy, jak Jana Hartmana starcza za ledwie na tyle by szokować i wywracać świat do góry nogami. Tu warto przypomnieć niebywale predyspozycje rewolucyjne pewnego narodu. Zwłaszcza predyspozycje do utrwalania zła. (np. utrwalanie władzy ludowej).

Gdy Ojciec Tadeusz Rydzki postanowił wybudować kaplicę poświęconą polakom, którzy poświęcili swoje życie by ratować Żydów (czytaj: zostali za to zabici przez Niemców) Pan Jan oskarżył Ojca Tadeusza o antysemityzm. Warto wspomnieć, że tylko instytut Yad Vashem uznał za sprawiedliwych wśród narodów świata ponad 6000 Polaków..., a było ich znacznie więcej.

Po co zatem człowiek ma rozum, kończy studia, jest publicystą, wreszcie profesorem? Wydaje dużo książek, jest jak to się mówi mądrym człowiekiem. Cóż to jest mądrość?

Może lepiej zostać prostym pilotem myśliwca (tu: prostym człowiekiem). Po prostu człowiekiem z krwi i kości...???

Jan Gąsiorowski

Duch Bieruta żyje w wolnej Polsce!

W ubiegłym miesiącu przypadła 70. rocznica wprowadzenia dekretu PKWN o tzw. reformie rolnej z 6 września 1944 r, na mocy którego dokonano w sposób iście bolszewicki konfiskaty wszelkiego mienia, niekiedy w sposób niezgodny nawet z ówczesnym, przywiezionym z Moskwy przez komunistów porządkiem jurysdykcyjnym. W efekcie dokonano więc bezprawnej grabieży i politycznego, a niekiedy wręcz fizycznego mordy na polskim Ziemiaństwie, tej najbardziej kulturotwórczej, patriotycznej i religijnej warstwie polskiego społeczeństwa. Bezpośrednim i rzeczywistym celem dekretu była bowiem likwidacja ziemiaństwa jako najważniejszego wroga sowietyzacji Polski, a także podważenie prawnego oraz moralnego porządku społecznego, opartego na prawie własności. Wszystkie nieruchomości przechodziły na własność Skarbu Państwa lub były parcelowane wśród chłopów, którzy otrzymywali karłowate kawałki ziemi. Wraz z nieruchomościami konfiskowano i po prostu grabiono cały inwentarz żywy, zasiewy, dobra kulturalne, itp. Ograbionym i osłabionym ziemiom, którzy ponieśli i tak dotkliwe straty ze strony hitlerowskiego okupanta zakazano przebywania w odległości bliższej niż 30 kilometrów od dawnego miejsca zamieszkania. Prawdziwym celem władzy komunistycznej nie było wcale dobro chłopów lecz atomizacja życia społecznego w pozbawionym elit kraju. Dwory, dawne siedliska kultury narodowej, bardzo często popadały w ruinę. Znanicy tematu piszą, że przed II Wojną istniało około szesnaście tysięcy dworów szlacheckich. Obecnie ocalało ok. dwa tysiące osiemset obiektów, z czego ponad dwa tysiące jest w ruinie. Należy podkreślić, że obecnie istnieje pewien proces nakierowany na restaurację podupadłych budynków. Jednakże - niestety - nie sposób jest dziś odbudować klimat dawnych polskich dworów ziemiańskich, gdyż ich znaczenie wiązało się nie tylko z kwestiami architektonicznymi, z obecnymi tam historycznymi obrazami, zbrojami, meblami czy biblioteką. Ów duch polski obecny w dworach łączył się nade wszystko z ludźmi, którzy tworzyli tę niepowtarzalną kulturę polskość. Odbudowa wielu zabytków winna być więc okazją do przypomnienia i uświadomienia, czym była dawna kultura szlachecka i co ona wносиła i nadal wnosi do współczesnego polskiego dziedzictwa. Miała ona - i wbrew pozorom ma do dziś - olbrzymie znaczenie

dla nas wszystkich, którzy posiadamy pragnienie odbudowania ducha polskość w swoich własnych domach. Ducha niezwykle ważnego w ochronie przed napływem obcych, modnych i nieraz zgubnych, tak zwanych postępowych idei. Przykrym wręcz skandalem jest fakt, iż akurat Polska jest jedynym krajem Unii Europejskiej, w którym nie uregulowano kwestii restytucji zagrabionego mienia. Mimo wielu prób polski parlament nie zdobył się dotychczas na uchwalenie ustawy reprivatyzacyjnej w żadnej cywilizowanej formie. Jest to kolejny dowód, że partykularne interesy takich czy innych ugrupowań politycznych są ważniejsze niż rozwiązanie tej palącej sprawy. Brak bowiem regulacji prawnej w przedmiotowym temacie wpływa hamująco na rozwój polskiej gospodarki, zniechęca i odstrasza zachodnich biznesmenów do inwestycji w Polsce, sprzyja wyprzedazy ziemi ojczystej. Internacjonalistyczne więc idee polskich komunistów na czele z prezydentem Bierutem nadal wałęsają się po Polsce i... wśród Polaków. Jak długo jeszcze !

Jacek Zalewski

7 Nie zapomniemy nigdy, że Stalin ocalił naród nasz od fizycznej zagłady, jaka groziła mu ze strony hitlerowskiego okupanta i przywrócił nam niepodległość w nowych, korzystniejszych granicach. Dzięki Stalinowi Polska odrodziła się jako kraj wyzwolony od panowania kapitalizmu, rządzony przez klasę robotniczą i masę pracującą. Podpisana przez Stalina polsko-radziecka umowa o przyjaźni i pomocy wzajemnej, zapoczątkowała między nami stosunki zupełnie nowego, socjalistycznego typu. Wydatna i bezinteresowna pomoc Związku Radzieckiego leży u podstawy naszych osiągnięć gospodarczych. Na dowiadzeniach Związku Radzieckiego, na dziełach Stalina ucza się nasi robotnicy i chłopci, uczą się pracować, rządzić i budować socjalizm. Swoim Wielkim Przyjacielem nazywa Stalina lud polski i czci 70-lecie jego urodzin jak swoje własne święto narodowe.

P a r a f i a l n y Z e s p ó ł C a r i t a s

Tornister Pełen Uśmiechów

Wychodząc naprzeciw potrzebom dzieci, które rozpoczęły we wrześniu nowy rok szkolny, Caritas Archidiecezji Poznańskiej już po raz piąty zorganizowała akcję pod nazwą „Tornister pełen uśmiechów”. Akcja skierowana jest do dzieci z rodzin mających bardzo trudną sytuację materialną oraz do rodzin wielodzietnych.

W tym roku wystartowała kampania społeczna „Podzielmy się radością” przeprowadzona po raz pierwszy w historii Caritas w Polsce na internetowej platformie charytatywnej aukcjecaritas.pl. W ramach tej kampanii prowadzone są aukcje internetowe, celem zwiększenia funduszy na cele charytatywne. Pierwsza aukcja internetowa została przeznaczona na cel akcji „Tornister Pełen Uśmiechów”.

„Projekt „Podzielmy się radością” i jego pierwsza internetowa odsłona „Tornister Pełen Uśmiechów” to wyjście naprzeciw wezwania Papieża Franciszka, który zachęca nas wszystkich, aby szukać nowych ścieżek, by wchodzić w te miejsca, które dotąd nie były zagospodarowane” – powiedział Dyrektor Caritas Archidiecezji Poznańskiej ks. Waldemar Hanas.

Za pieniądze z aukcji internetowej i innych źródeł, Caritas Archidiecezji Poznańskiej zakupił kilkaset tornistrów, które zostały rozdzielone na poszczególne parafie

Nasz Parafialny Zespół Caritas skutecznie włączył się do tej akcji. Najpierw przyjmowaliśmy zgłoszenia potrzebujących rodzin, aby zorientować się, jakie są potrzeby. Z Caritas Archidiecezji otrzymaliśmy 30 tornistrów, ale również parafianie ofiarowali tornistry, tak, że do rozdania mieliśmy 40 tornistrów. Mieliśmy już tornistry, ale teraz należało je wypełnić „uśmiechami” to znaczy przyborami szkolnymi. Dużą ilość przyborów szkolnych otrzymaliśmy od ślubującej pary młodej, dla której goście zamiast kwiatów, ofiarowali właśnie przybory szkolne. Również na nasz apel o pomoc parafianie czynnie odpowiedzieli, składając dary do kosza w przedsionku kościoła. Darów w postaci zeszytów, długopisów, ołówków, kredek, plasteliny, farbek, pędzelków, bloków rysunkowych i innych nie wymienionych przyborów szkolnych zebraliśmy duże ilości a co za tym idzie mogliśmy wypełnić wszystkie plecaki, a nawet więcej. Przed rozpoczęciem roku szkolnego, nowe plecaki z przyborami otrzymały wszystkie potrzebujące dzieci z naszej szkoły, ale również kilka plecaków przekazaliśmy rodzinie zastępczej z pobliskiej wioski, którą to rodzinę wspieramy również w innej formie, ofiarowując odzież.

Kazimierz Kasperek

WYDARZENIA MIESIĄCA	DATA
W I czwartek miesiąca o godz. 17.15 adoracja Najświętszego Sakramentu i modlitwa za kapłanów – Godzina Święta.	02.10.2014
Od środy 01.10.2014 r. do końca miesiąca odprawiać będziemy Nabożeństwa Różańcowe. Dla młodzieży i dorosłych po wieczornych Mszach św. prowadzone przez: poniedziałek – siostry zakonne, wtorek – młodzież, środa – Apostolat Maryjny, czwartek – kapłani, piątek – chór, sobota – Parafialny Zespół Caritas, a w niedziele o godz. 7.30 przez Wspólnotę Żywego Różańca. Dzieci natomiast zapraszamy od poniedziałku do piątku na godz. 16.00. Prowadzenie nabożeństw popołudniowych: poniedziałki kl. I i II, wtorki kl. III, środy kl. IV, czwartki kl. V, piątki kl. VI.	X 2014
W I piątek miesiąca adoracja Najświętszego Sakramentu i okazja do spowiedzi św. od godz. 15.00 do 18.00. Komunia św. będzie rozdzielana co pół godziny. Przed Mszą św. o godz. 18.00 nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa. Odwiedziny chorych od godz. 8.30.	03.10.2014
W I sobotę miesiąca po Mszy św. o godz. 8.00 nabożeństwo do Najświętszego Serca Maryi, a po Mszy św. wieczornej wystawienie Najświętszego Sakramentu i adoracja do godz. 20.00 zakończona Apelem Jasnogórskim.	04.10.2014
W niedzielę 5 października będziemy obchodzić 35 lecie istnienia Wspólnoty Żywego Różańca w naszej parafii. O godz. 8.00 uroczysta Msza św. w intencji żywych i zmarłych członków, którą odprawi i homilię wygłosi ks. kan. dr Jan Glapiak – duszpasterz Wspólnot Żywego Różańca naszej archidiecezji. Na uroczystość został także zaproszony ks. prob. Roman Poźniak. Po Mszy św. spotkanie przy kawie w sali św. Jana Pawła II oraz okazja do wspomnień, dzięki możliwości wglądu do Kroniki prowadzonej przez p. Wiesławę Zgoła.	05.10.2014
W niedzielę 5 października na Mszę św. o godz. 17.00 zapraszamy młodzież gimnazjalną przygotowującą się do bierzmowania i ich rodziców. Po Mszy św. w Sali św. Jana Pawła II spotkanie z Grażyną Liczbańską – psychologiem . Na spotkanie uprzejmie zapraszamy rodziców młodzieży gimnazjalnej.	05.10.2014
W poniedziałek 06.10.2014 r. o godz. 16.00 celebracja różańcowa dla dzieci klas I i II.	06.10.2014
Z okazji 35-lecia naszej Parafii, organizujemy pielgrzymkę jubileuszową do Sanktuarium Św. Jadwigi Śląskiej w Trzebnicy . W programie także zwiedzanie pocysterskiego zespołu klasztorowego w Lubiążu oraz piastowskiej Legnicy. Termin wyjazdu: sobota, 11.10.2014 rok o godz. 7.00 przed kościoła.	11.10. 2014
W niedzielę 12.10.2014 r. Dzień Papieski, przed kościołem zbiórka do puszek na Fundusz Dzieła Nowego Tysiąclecia. Po Mszach św. można nabyć „ Jadźki ” – ciasto odpustowe naszej parafii.	12.10.2014
W poniedziałek 13.10.2014 r. o godz. 16.00 celebracja różańcowa dla dzieci klas III.	13.10.2014

W poniedziałek 13.10.2014 r. o godz. 20.00 Nabożeństwo Fatimskie, rozpoczynające Triduum przed odpustem parafialnym.	13.10. 2014
We wtorek 14.10.2014 r. o godz. 16.00 Msza św. w intencji nauczycieli i uczniów naszej szkoły z poświęceniem sztandaru szkoły.	14.10.2014
We wtorek 14.10.2014 r. po Mszy św. o godz. 18.00 wystawienie Najświętszego Sakramentu i adoracja prowadzona – „Wielbienie śpiewem”.	14.10.2014
W środę 15.10.2014 r. całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu. Plan adoracji: godz. 9.00 – 10.00 – Wspólnota Żywego Różańca, godz. 10.00 – 11.00 – Apostolat Maryjny, godz. 11.00 – 12.00 – matki i opiekunki z małymi dziećmi, godz. 12.00 – 13.00 – emeryci i renciści, godz. 13.00 – 14.00 – siostry zakonne, godz. 14.00 – 15.00 – Grupa Modlitwy o. Pio, godz. 15.00 – 16.00 – Parafialny Zespół Caritas i czciciele Miłosierdzia Bożego, godz. 16.00 – 17.00 – dzieci szkoły podstawowej, godz. 17.00 – 18.00 – młodzież. O godz. 19.00 W Domu Kultury „Stokrotka” zostanie powtórzona sztuka Karola Wojtyły: „Przed sklepem jubilera”. Wykonawcom będzie towarzyszyła orkiestra sponsorowana przez naszego parafianina – pana Roberta Serebę.	15.10.2014
W czwartek 16 października przypada wspomnienie św. Jadwigi Śląskiej – patronki naszej parafii. O godz. 18.00 uroczysta Suma Odpustowa, której będzie przewodniczył i kazanie wygłosi ks. bp Zdzisław	16.10.2014
Dnia 19.10.2014 r. Światowa Niedziela Misyjna rozpoczynająca Tydzień Miłosierdzia. Przed kościołem zbiórka do puszek na Papieskie Dzieła Misyjne.	19.10.2014
Sakramenty św. we wrześniu 2014 r.: chrzty: 4, śluby: 2. Pogrzeby: 3.	IX.2014

Etyka nieetyczna

Rozpacz Gazety Wyborczej rzeczywiście potrafi poruszyć niebo i ziemię. Nowe prawo oświatowe miało zagwarantować dostęp do etyki w szkole, a co jest? Uczniowie zamiast etyki mają zajęcia międzyszkolne, muszą jeździć na drugi koniec miasta. Zajęcia są łączone dla dzieci w różnym wieku. Oj, tak nie można!

Można natomiast laicyzować społeczeństwo systematycznie i systemowo. To można, to jest dozwolone. Można zajmować się skrzywdzonymi ateistami, homoseksualistami, parami żyjącymi w wolnych związkach itp. Można dewiacje nazywać normą i sankcjonować. Więcej jeszcze, podbudowa ideologiczna jest też wskazana...

Czekam na habilitację uzasadniającą konieczność bycia złodziejem....

Jan Gąsiorowski

Dokończenie ze strony 6

Wiemy jednak, że nie zawsze praktyka życia chrześcijańskiego rodziców, jak i ich postawa wobec zabiegów duszpasterzy, jest nienaganna, stąd różne trudności, które mogą się zrodzić w momencie przyjęcia do chrztu ich dzieci. Mimo więc, że zasadniczo należy dopuszczać do chrztu wszystkie dzieci zgłoszone przez rodziców lub prawnych opiekunów, wymaga się jednak od nich aby byli ludźmi wierzącymi i zobowiązali się wychowywać swoje dzieci w wierze, w której zostają ochrzczone. Wychowanie w wierze zakłada przekazanie dziecku podstawowych prawd wiary i zasad moralności obowiązujących w Kościele katolickim, a także nauczenie go modlitwy i włączenie do grona wspólnoty uczestniczących w niedzielnej Mszy św. Istotne jest również zatroskanie w późniejszym okresie, aby dziecko uczestniczyło w lekcjach religii, by z czasem mogło być doprowadzone do pełnego udziału w Eucharystii i do przyjęcia sakramentu bierzmowania oraz wprowadzone w dojrzałe i odpowiedzialne życie chrześcijanina.

Ks. proboszcz B. Glinkowski

„Przystanąć w drodze” Jacek Salij OP

Dzisiejszy świat, nabierający coraz większego tempa życia wciąga nas w swój wir. Praca, dom, dzieci, dom, praca, znajomi, praca, dzieci, dom... Czy nie jesteśmy trochę jak chomik w swoim kołowrotku? Oczywiście, to wszystko jest ważne, niezbędne, pilne... ale czy zawsze? Czujemy się niezastąpieni. Musimy wykonać swoją pracę, musimy poświęcić czas dzieciom, musimy zająć się domem, musimy spotkać się ze znajomymi. Stop! Spokojnie, przystań w tej drodze. Jesteś potrzebny, jesteś na swoim miejscu. Ale co z czasem dla Pana Boga? Czy nie jest On spychany na margines naszego życia i „załatwiany” tak przy okazji? Poświęcajmy Mu czas Jemu należny. Traktujmy Go po prostu poważnie. On jest także niezastąpiony w naszym życiu. „Przystanąć w drodze” to zbiór rozważań o. Jacka Salija nad pewnymi kwestiami. Dlaczego mam wierzyć? Czy religia jest sprawą prywatną? Skąd wiedzieć, czy życie ma sens? Nudzę się w kościele... To tylko niektóre z pytań, na które odpowiada autor. Odpowiada autor – to dużo powiedziane, gdyż jak sam napisał we wstępie, starał się dogłębnie szukać odpowiedzi na pewne zagadnienia, co nie było łatwe. Znajdziemy też problemy nurtujące dzisiejszy świat, który jak mantra powtarza o księżach łamiących celibat, o pieniądzech w Kościele, o młodych, którzy twierdzą, że ślub im niepotrzebny. Szukanie odpowiedzi nie jest proste, ale pewne stwierdzenia autora są niejednokrotnie zaskakujące i skłaniające do przemyśleń i zmiany dotychczasowego myślenia na dany temat. Poszukujemy odpowiedzi na trudne pytania zamiast powtarzać za innymi utarte slogany. Przystanąć w drodze i zanurzyć się w Bogu. Polecam gorąco.

Monika Sergot

Prawo Kościoła na co dzień

Czy każde dziecko może być ochrzczone? Co jest niezbędne do ważności chrztu?

Chrystus umarł za wszystkich ludzi i zmartwychwstał, aby wszystkich odkupić, stąd nic dziwnego, że Kościół otwiera się na wszystkich, umożliwiając im przyjęcie chrztu włączającego do grona dzieci Bożych. Prawo kościelne wyraźnie podaje, że: *Zdatnym do przyjęcia chrztu jest każdy człowiek, jeszcze nie ochrzczonej* (kan.864 KPK).

Czymś zupełnie naturalnym jest, że dorosły widząc istotę bezbronną, taką jaką jest dziecko, stara się ją obdarzyć opieką. Człowiek potrzebuje okazji, aby zatroszczyć się o kogoś, komuś pomóc, kimś się zaopiekować, podzielić się czymś co ma najcenniejszego. Ta potrzeba się wzmacnia, gdy pojawi się miłość. Zakochany zdolny jest do heroicznych czynów, by ubogacić we wszystko co najcenniejsze osobę kochaną.

Analogiczna sytuacja ma miejsce, gdy na świat przychodzi dziecko. Kochający rodzice pragną dla niego wszystkiego co najlepsze. Nic więc dziwnego, że w rodzinach katolickich w pierwszych tygodniach, a nawet dniach życia dziecka, rodzice zabiegają o chrzest dla niego. Chrzest postrzegany jako niewyobrażalne dobro dla człowieka, staje się obiektem dążeń kochających i odpowiedzialnych rodziców.

Poza tym, Kościół zobowiązuje swoich wiernych do dbałości o możliwie wczesny chrzest dzieci, uświadamiając im, że: *Rodzice mają obowiązek troszczyć się, ażeby ich dzieci zostały ochrzczone w pierwszych tygodniach; możliwie najszybciej po urodzeniu, a nawet jeszcze przed nim powinni się udać do proboszcza, by prosić o sakrament dla dziecka i odpowiednio do niego się przygotować* (867§1 KPK).

To przygotowanie rodziców do chrztu dziecka odbywa się już niemal od początku ich przynależności do Kościoła. Liturgia Kościoła, szczególnie Wigilii Wielkanocnej i niedzieli Chrztu Pańskiego, katecheza, a nawet ogłoszenia parafialne, mogą być nośnikami informacji związanych z sensem i znaczeniem sakramentu chrztu. Tym nie mniej, *rodzice dziecka chrzczonego (...), powinni być należycie pouczeni o znaczeniu tego sakramentu i o związanych z nim obowiązkach. Proboszcz winien osobiście lub przez innych zatroszczyć się, ażeby rodziców właściwie przygotować pasterskimi pouczeniami a także wspólną modlitwą, zbijając razem po kilka rodzin oraz, gdy to możliwe, składając im wizytę* (kan.851 nr 2 KPK).

Czytaj dalej strona 5

O istocie wychowania na spotkaniu Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej

Wyjątkowo w czwarty, a nie trzeci czwartek miesiąca odbyło się cykliczne spotkanie Akcji Katolickiej, działającej przy naszej Parafii. Głównym i praktycznie jedynym punktem był wykład p. mgr Grażyny Liczbańskiej pt. "Istota wychowania". Pani Prelegent swój wykład zaczęła od stwierdzenia, że o ile poglądy na temat wychowania ewoluują, a tak zwany czynnik zewnętrzny jest coraz bardziej wpływowy to jednak nadal podstawowym stymulatorem w procesie dobrego lub złego wychowywania jest postawa i rola Rodziców. I w tym obszarze istota prawidłowego wychowania zamyka się w trzech zasadniczych czynnikach: 1 - miłość bezwarunkowa. 2 - własny dobry przykład. 3 - konsekwencja. Miłość bezwarunkowa oznacza, iż dziecko winno mieć poczucie, że jest niezmiennie kochane, niezależnie od okoliczności, które niesie proza dnia codziennego. Tu najlepszym "lekarstwem" dla uczuć dziecka jest stwarzanie ufności poprzez kontakty, rozmowy czyli... jak największe dawanie dziecku swojego wolnego czasu. Jest też naukowo udowodnione, że o wiele lepiej sprawdzającą się zasadą wychowawczą jest nagradzanie za dobre zachowanie aniżeli karanie za złe. W przypadku jednak kary nigdy nie może być miejsca dla zadawania bólu cielesnego, tym bardziej jeśli ma to być to spotęgowane osobistym stresem. Własny dobry przykład jako istota dobrego wychowania oznacza przede wszystkim... wymaganie od samego siebie. Dziecko, wbrew sądom rodziców i osób dorosłych doskonale wyczuwa, kiedy się go okłamuje czy werbalizuje uczucia. Jeśli więc dla przykładu rodzice pragną, by ich dziecko nie krzyczało, nie okłamywało, nie przeklinało to sami muszą unikać dawania tego rodzaju złych przykładów.

Konsekwencja w wychowaniu natomiast polega na stworzeniu jasnych przekazów i klarownych sytuacji. Znowu bowiem wbrew pozorom, dzieci lubią "uporządkowany świat" bo to ich instynktownie uspokaja. Należy jednak pamiętać, że Bóg w swej nieskończonej mądrości zawyrokował, że każde dziecko jest... Niepowtarzalne. Dlatego też dzieci winny jednocześnie być wychowywane w zgodności z własnym charakterem to znaczy z... sobą, w zgodności z ludźmi i bardzo dobrze jeśli także z Bogiem. Po zakończeniu wykładu zawiązała się ciekawa dyskusja, przypominająca chwilami... konferencję prasową. Obydwie strony dyskusji nie kryły satysfakcji ze spotkania, które - jak się wydaje - było owocne dla wszystkich Uczestników.

Parafialny Oddział Akcji Katolickiej serdecznie zaprasza na swe spotkania, a zwłaszcza na organizowaną już tradycyjnie wieczornicę patriotyczną z okazji Święta Niepodległości w dniu 9 listopada (niedziela). Będzie ona tym razem poświęcona postaci Marszałka Polski

Józefa Piłsudskiego.

Jacek Zalewski

Parafia Świętej Jadwigi Śląskiej - Poznań - os. Kwiatowe

Proboszcz

Wikariusz

Rezydent w parafii:

ks. kanonik dr Benedykt Glinkowski

ks. Piotr Pawelec

ks. kanonik Andrzej Kościański

Kościół parafialny św. Jadwigi Śląskiej

MSZE ŚWIĘTE Niedziela/Święta godz. 8.00; 9.30; 11.00 - dla dzieci
17.00 - dla młodzieży

Poniedziałek- Sobota godz. 8.00; 18.00

Okazja do spowiedzi świętej- codziennie przed Mszą świętą, w pierwsze piątki miesiąca od 15.00- 18.00

Biuro parafialne: ul. Cyniowa 15 Poznań 60-175 Tel.: 61 867-38-92

Zapraszamy do witryny naszej Parafii: www.jadwigaslaska.pl